

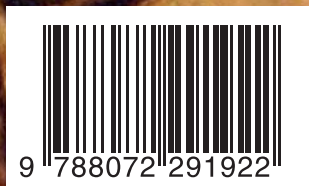
Ludvík Hess na Hadákové karikatuře z roku 1968. Ale vůbec se nezměnil...

Svoji první manželku Naďu, krásnou černovlasou židovskou holku, jsem poznal v roce 1966 ve dveřích pionýrského domu v Karlíně. Bylo nám devatenáct let, když si mě Naďa odvedla do svatební síně vršovické radnice. Svoji poslední manželku Kláru jsem poznal o dvacet jedna let později v bytě jejích rodičů v pražské Navrátilově ulici. Bylo jí tehdy necelých čtrnáct let. Do svatební síně Libeňského zámku si mě ovšem odvedla až o deset let později – v roce 1997. Léta jsme spolu předtím chodili i soužili, leč opustila můj dům za měsíc po svatbě. Ptáte se jistě, milí čtenáři, kolik žen bylo mezi Naďou a Klárou...?

V knížce jsou sečteny...

L. H.

Nesčetněkrát mi ženy, o něž jsem se ucházel, položily otázku: Kolikrát jsi byl ženatý? Odpovídal jsem po pravdě: Nevím... kdo by se s tím počítal... Počet sňatků nezjistíte v žádné centrální evidenci, nedoklikáte se k němu na internetu. A tak jsem jej zveřejnil v této knížce. Nemyslete si ovšem, milí čtenáři, že jsem své ženy čísloval a že jejich sumu snadno zjistíte nahlédnutím do poslední kapitoly. Ne, ne, knížku je potřeba přečíst nebo minimálně pečlivě celou prolistovat s tužkou v ruce a dělat si čárky. Zeptáte-li se mě, autora knížky, kolik jsem měl žen, nedokážu odpovědět, musel bych si vzít tužku, listovat a dělat si čárky... Seznam žen by nevydal ani při nejlepší vůli na knížku, a tak jsem jej proložil příběhy mnohdy až příliš důvěrnými. Kdo by se dnes veřejně pochlubil známostí se synem a vnučkami posledního generálního tajemníka ÚV KSČ...? Kdo by popsal, jakou cennou službu mu generální tajemník poskytl doslova v posledních dnech svého vládnutí...? L. H.

ISBN: 978-80-7229-192-2

Satyr a nymfičky

až příliš důvěrná zpověď zakladatele babyboxů

Satyr a nymfičky

Ludvík Hess

Ludvík Hess

Narodil se v „černém“ Kladně. Koně, které jako malý kluk vídal na kladenském sokolském Sletišti, určili jeho životní dráhu chovatele anglických plnokrevníků. Ve svém hřebčíně na samotě pod oborou zámku Koloděje se stará o stádo koní. V roce 1964 vydal se spolužáky z libeňského gymnázia Na Zámečku první číslo literárního časopisu Divoké víno a vydává ho v internetové podobě na www.divokevino.cz dodnes. Svůj první článek otiskl v Pionýrských novinách, první básničku v Divokém víně číslo 1. Svoje články a fotografie publikuje v časopisech všech žánrů od Práva přes Xantypu až k Obrysu-Kmeni. Živí se reklamou a vztahy, rozumějte public relations. V roce 2007 vydaly Národní knihovna ČR a Nakladatelství Slovart jeho dvoukilogramovou exkluzivní Antologii Divokého vína 1964–2007, v níž vzpomíná mimo jiné i na své oblíbené básničky... Na básníky ale také. Za knihu dostal literární cenu Unie českých spisovatelů. V tomtéž roce dostal jako zakladatel babyboxů cenu Zlaté srdce. Milena Píchová